

Mjesto višerječnih farmaceutskih naziva u općejezičnim rječnicima hrvatskoga jezika

U novijim općejezičnim rječnicima hrvatskoga jezika farmaceutsko-farmakološki nazivi nisu sustavno i kriterijski dosljedno popisani, a ni leksikografski obrađeni. Nazivi s područja farmaceutske struke dijelom su kemijskoga i medicinskoga nazivlja, ali i naziva drugih prirodoslovnih disciplina. Stoga leksikografski popis i opis farmaceutskih naziva u općejezičnome rječniku hrvatskoga treba provesti u suradnji s predmetnim stručnjacima jer kada on ovisi iznimno o uredniku/leksikografu koji obrađuje određenu struku, može biti subjektivan. Stoga će se u članku ponajprije istražiti koje se natuknice u općejezičnim rječnicima hrvatskoga određuju strukovnom odrednicom (*farm*), odnosno prema kojim kriterijima i koliko sustavno ti rječnici donose farmaceutske nazive. Istraživanje će se provesti prema korpusu novijih hrvatskih jednojezičnih rječnika (*Rječnik hrvatskoga jezika* Leksikografskoga zavoda i Školske knjige, 2000., *Veliki rječnik hrvatskoga jezika* Vladimira Anića, 2006. i *Hrvatski enciklopedijski rječnik* Novog Libera, 2003. te *Veliki rječnik hrvatskoga standardnog jezika* Školske knjige, 2015.), a strukovna će se relevantnost određivati s obzirom na farmakološko nazivlje pretraživo u sustavu terminološke baze *Strune*. Budući da su u hrvatskim jednojezičnim rječnicima natuknice uglavnom jednorječne, a većina pak farmakološkoga nazivlja u *Struni* višerječna, postavlja se i pitanje odnosa: analizira se leksikografska obradba višerječnih naziva sa strukovnom odrednicom *farm* u rječnicima (*burova voda, farmaceutska tehnologija, generički lijek, gotovi lijekovi*), a koji možda nisu u *Struni* te se nakraju donosi odgovor na pitanje na kojoj leksikografskoj razini višerječne nazive iz *Strune* uvrstiti u buduće općejezične rječnike hrvatskoga.

Ključne riječi: farmaceutsko-farmakološko nazivlje, općejezični rječnici hrvatskoga jezika, natuknice, leksikografska obradba, *Struna*.